

Πήλινα.

ΑΓΓΕΙΑ. Κάλπη κυλινδρική άνευ βάσεως μετὰ πώματος. Ύψ. άνευ τοῦ πώματος 0,59. Ἀθηνῶν (Ἐλαιοτριβεῖα). Π. Ἀγγ. 5931.

Κότυλος δίωτος τῶν λεγομένων καθεϊρικῶν μετὰ γραφῶν μελανῶν ἐπὶ ξανθοῦ ἐδάφους. Μορφή γυμνή και ἰθυφαλλική κλάδοις και ταινία ἐστεμμένη και φοροῦσα κωμικὸν προσωπεῖον ὀρχεῖται ἀσέμνωσ πρὸς αὐλόν, ὃν παίζει γυναικεία μορφή γονυκλιῶσ καθημένη. Ύψ. 0,19. Θεῶν. Π. Ἀγγ. 5934.

Λήκυθος. Γραφ. ἐρ. μελ. και ἰώδ. ἐπὶ μελ. ἐδ. Γυνή κατὰ κρόταφον ἰσταμένη πρὸς δεξ. ἐν ποδῆρει και πολυπτύχῳ χιτῶνι και ἱματίῳ κρατεῖ τῆ ἄρ. φιάλην πλήρη ὑπερεκχειλιζοντος ὕγροῦ, ὅπερ ἐκχέει εἰς αὐτὴν δι' οἰνοχόης, ἣν κρατεῖ τῆ δεξ. Ἀπέναντι ταύτης ὀπλίτης φέρων κυνῆν βραχὺν χιτῶνα και θώρακα δόρυ και ἀσπίδα ἐκτείνει τὴν ἐτέραν τῶν χειρῶν, ἵνα λάβῃ τὴν ὑπὸ τῆσ γυναικὸσ προσφερομένην αὐτῶ φιάλην. Ύψ. 0,37. Π. Ἀγγ. 5935.

Ἀγγεῖον μόνωτον σχῆμα ἔχον κεφαλῆσ γυναικείασ μετὰ τοῦ λαιμοῦ ἀρχαϊζούσης τέχνης. Ύψ. 0,145. Ἀττικῆσ (;) (Ἀμαρουσίου;). Π. Ἀγγ. 5936.

Λήκυθος. Γραφ. μελ. ἰώδ. και λευκαὶ ἐπὶ κίρροῦ ἐδάφους. Κένταυροσ μετ' ἀνθρωπεῖων τῶν προσθίων ποδῶν φέρων ἱμάτιον και κλάδοσ ἐπ' ὦμου ἐπιθέτει τὴν ἄρ. χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὦμου παιδὸσ γυμοῦ, παρ' ᾧ ἰσταται πῶλοσ, κρατοῦντοσ ἐν ἑκατέρῃ τῆ χειρὶ μεσάγκυλον ἀκόντιον. Ἀντικρὺ τοῦ παιδὸσ ἰσταται σφηνοπώγων ἀνὴρ ἐν ἱματίῳ ἔχων ξίφοσ και δύο δόρατα. Μετ' αὐτὸν ἔπεται Ἀθηναῖ, και ὀπισθεν αὐτῆσ ὁ Ἑρμῆσ. Ύψ. 0,35. Ἑρετρίας. Π. Ἀγγ. 5937.

Πελίκη μελαμβαφῆσ άνευ γραφῶν. Ύψ. 0,25. Χαλκίδοσ. Π. Ἀγγ. 5938.

Εἰδῶλια. Νέοσ ἰστάμενοσ κατ' ἐνώπιον, οὗ τὸ ἱμάτιον καταπίπτει ἀπὸ τῶν νώτων καταλείπον γυμνὸν τὸ πρόσθιον μέρος.

Κρατεί τῇ μὲν ἀρ. ἀλεκτρούνα, τῇ δὲ δεξιᾷ βαλάντιον. Ὑψ. 0,37. Θηβῶν. Π. Μορφ. 2135.

Δύο πρόσωπα Μεδούσης ὀπίσω ἐπίπεδα. Μ. 0,055. Ἀσπένδου τῆς Παμφυλίας. Π. Μορφ. 2136-2137.

Εἰδῶλιον ἀρχαϊκὸν γυναικείας μορφῆς ἰσταμένης φέρον καὶ γάνωμα μέλαν καὶ ἔχον τὴν ὀπίσω ὄψιν ἐπίπεδον. Ὑψ. 0,16. Εὐρέθη ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δήμου Σκιλλοῦντος ἐν Πελοποννήσῳ. Π. Μορφ. 2139.

Ὅμοιον ἀρχαϊκὸν εἰδῶλιον ἀμελεστέρας ἐργασίας ἄνευ βαφῆς. Ὑψ. 0,18. Εὐρέθη ἔνθα καὶ τὸ ἀνωτέρω. Π. Μορφ. 2140.

Χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ.

Ζευῆος ἐνωτίων. Ἐλκει γραμ. 3. Κρήτης (Ῥοδοβάνι, ἐπαρχία Σελίνου, ἀρχαία Ἐλυρος). Χρ. 284.

Τρία κοσμήματα ἐκ πετάλων, ἐφ' ὧν ἔκτυπος λέων βαδίζων πρὸς ἀρ. Μ. 0,02, πλ. 0,105. Ἀσπένδου τῆς Παμφυλίας. Χρ. 290.

Ἐπτὰ κοσμήματα ἐκ πετάλων, ἐφ' ὧν ἔκτυπος κεφαλή λέοντος. Μ. 0,018, πλ. 0,015. Ἀσπένδου τῆς Παμφυλίας. Χρ. 291.

Ζευῆος ἐνωτίων ἐχόντων σχῆμα πυραμίδος ἀνεστραμμένης. Ἐλκουσι γρ. 3. Θεσσαλίας. Χρ. 292.

Δακτύλιος μετὰ σφενδόνης, ἐφ' ἧς ἐγγεγλυμμένη ἔλαφος βαινουσα πρὸς ἀρ. ἐπὶ γραμμῆς παριστώσης τὸ ἔδαφος. Ἐλκει γρ. 1,7. Θεσσαλίας. Χρ. 293.

Ἀλάβαστρον ἀργυροῦν ἔχον κατὰ τὸ στόμιον ἀντὶ λαβῆς δύο κεφαλὰς κύκνου ἐκτύπους. Μῆκ. 0,11. Ἀσπένδου τῆς Παμφυλίας. Εὐρέθη ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ, ἐφ' οὗ καὶ τὰ ἀνωτέρω ἀναγεγραμμένα χρυσᾶ κοσμήματα. Ἀργυρ. 90.

Χαλκᾶ καὶ μολύβδινα.

Δύο ὕδρια χαλκαῖ ἔχουσαι ἐν ταῖς λαβαῖς κοσμήματα. Ὑψ. τῆς μὲν 0,38, τῆς δὲ 0,39. Αἰγίου. Χαλκ. 1503-1504.

Λαβὴ σκεύους μετὰ συμφοῦς προεξοχῆς, ἐφ' ἧς παρίσταται ἐν